

Geen villabouw op het landgoed "Offem"

Zoals bekend is, stemde onze gemeenteraad vorig jaar in meerderheid voor het bouwen van een aantal landhuizen op het landgoed "Offem".

In een bezwaarschrift wat we daarna verzonden hebben aan het Provinciaal Bestuur, hebben we nogal fel gereageerd op de beslissing van onze plaatselijke overheid.

Het is ons dan ook een genoegen nu te kunnen meedelen, dat onze Provinciale bestuurders anders hebben beslist en zich uitspraken tegen het bouwen van een aantal landhuizen op "Offem", zodat, en nu citeer ik het rapport even, niet: "het landgoed "Offem" zou degraderen tot entourage van een villawijk"

We zijn blij met deze uitspraak en we hopen dat "Offem" behouden zal blijven voor onze woonplaats in zijn huidige vorm.

Namens het bestuur
A. Cramer, secretaris

REACTIE OP WAT NU?????WAT NU????? (zie "De Strandloper" van maart 1973)

In onze vorige "De Strandloper" vroeg het bestuur of de leden zich wilden uitspreken of zij er vóór of tegen waren, dat de activiteiten van de vereniging zich zouden moeten uitstrekken tot bestrijding van de milieuvervuiling.

Voor mij is dit geen probleem. Vrienden van de natuur, vogelbeschermers moeten, zijn verplicht, de strijd aan te binden tegen milieuvervuiling ook al zou dit een bijkomstige doelstelling zijn. Op grote schaal de strijd aanbinden, waarbij dan ook nog de geluidshinder ter sprake komt, is voor ons geen haalbare kaart. Wel moeten we al het mogelijke doen om de milieuverontreiniging in onze eigen omgeving tegen te gaan. Een vereniging met een paar honderd leden kan wel wat doen.

Waar ik echter de aandacht van de leden voor wil vragen is het volgende. Ik geloof dat wij in de verste verte geen idee hebben hoeveel dierenleed er wel is. Vaak lezen we iets in de kranten over ernstige dierenmishandeling. Velen ergeren zich daar mateloos aan. Wat verschrikkelijk!! Een uur later zijn de meesten het alweer vergeten. En dat zijn nog maar de erge gevallen die aan het licht komen en gepubliceerd worden. Veel erger, veel talrijker, veel afschuwelijker zijn de mishandelingen en vooral de verwaarlozingen die men aantreft bij z.g. "dierenvrienden". Een gevolg van gemakzucht, ondeskundigheid, de verzorging over te laten aan kinderen om maar een paar oorzaken te noemen.

Wij kunnen ons geen idee vormen hoe ontstellend groot het dierenleed is. Veel mensen nemen maar raak, leuk speelgoed voor de kinderen. Als we met vakantie gaan zien we wel weer hoe we van zo'n kat, hond of cavia afkomen.

Dieren houden is zorgen voor iets dat leeft en van u afhankelijk is. Dat geeft veel werk. Als u denkt die zorg of tijd daarvoor niet te kunnen opbrengen, neem dan geen dier. Op tijd eten geven, hokken schoonmaken, de hond bewegingsvrijheid geven, dat alles vereist zorg. Zorg hebben voor iets is helaas van vele mensen niet de sterkste kant. Veel mensen realiseren zich niet de consequenties die aan het houden van dieren vastzitten.

Natuurlijk wordt er door bepaalde organisaties nuttig werk gedaan, maar kennelijk mankeert er wat aan de communicatie. Er zou m.i. meer gepubliceerd moeten worden, inschakeling van radio en t.v., onderwijzend personeel enz. Ook zijn de straffen bij afschuwelijke dierenmishandeling veel te laag.

Nu ik gepensioneerd ben, dus veel vrije tijd heb en vaak door of in de omgeving van Noordwijk zwerf, weet ik hoeveel drama's zich afspelen. Vogels die doodhonger (vergeten te voeren), konijnen of kippen die dagenlang niets te eten of te drinken krijgen, hokken die nooit schoongemaakt worden.

Altijd heb ik wel geweten dat er dierenleed is, maar de omvang daarvan heb ik niet kunnen geloven. Een mens die hiervoor gevoelig is, gaat er geestelijk aan kapot als hij hiermede geconfronteerd wordt.

Als lid of sympathisant van de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming "Noordwijk" houden wij van dieren. Waarom maken wij van onze vereniging geen vereniging tot bescherming van dieren en milieu. Er is in onze eigen omgeving, zo mogelijk in samenwerking met andere organisaties tot bescherming van dieren toch wel iets te volbrengen?

John. Kristel

Met het eerste deel van het schrijven van de heer Kristel kunnen we volledig mee instemmen. (zie schrijven van de voorzitter op blz.5)

Of het tot onze taak behoort of moet gaan behoren ons actief bezig te gaan houden met dierenbescherming kan heel kort beantwoord worden. We geloven van niet. Natuurlijk doet de dierenmishandeling en -verwaarlozing ons echt wel wat. Er is echter in Noordwijk een plaatselijke afdeling van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren. Bij deze vereniging hoort wat de heer Kristel heeft meegemaakt en gezien in principe thuis. Een mogelijkheid is natuurlijk dat de plaatselijke afdeling op sterven na dood is. Mogelijk zou dan via het landelijk hoofdkantoor weer wat nieuw leven ingeblazen kunnen worden.

Wij als bestuur zullen contact opnemen met de plaatselijk afdeling hier en we zullen proberen er achter te komen waarom er zo weinig wordt gedaan tegen dierenmishandeling.

Ons advies aan de heer Kristel is deze. Probeer de plaatselijke afdeling van Dierenbescherming weer actief te maken. Op onze steun en medewerking kunt u te allen tijde rekenen.

Mochten er leden zijn die de heer Kristel zouden willen steunen, dan kunnen zij zich rechtstreeks tot hem wenden. Het adres is Jan van Heusdenstraat 2.

Het bestuur

EXCURSIE KNARDIJK 14 APRIL 1973

(E. Aartse)

De voorjaarsexcursie naar de Knardijk werd gekenmerkt door veel deelnemers en prachtig weer. Vooral het grote aantal deelnemers is een verheugend verschijnsel. Trouwens een excursie naar de Knardijk kan niet stuk gaan. Op de Knardijk is altijd wel wat te zien.

In de Flevopolder hing wel wat mist, aar die trok spoedig op. Via de dijk, heel langzaam afzakken, naar Harderwijk en vandaar naar het landgoed "Oldenaller". Zo zag het programma er uit. Een tochtje van betrekkelijk weinig kilometers maar door "de snelheid" die wij ontwikkelden, toch een reisje van 4 uur. Een paartje krooneend, een paar grote zaagbekken, een jagende bruin kiekendief, een verliefde grutto deden de karavaan langdurig stoppen. Geen wonder overigens, want wanneer zie je van tamelijk dichtbij een krooneend.

In het bos van het landgoed "Oldenaller" was het nog geen lente. Een turkse tortel broedde open en bloot in een kale boom. Alleen laag bij de grond liepen hier en daar wat struiken uit.

Het aantal reigernesten werd globaal geschat op een 30 hooguit 40 stuks. Dat schatten een moeilijke zaak is, bewees van Dijk wel, die op 72 getelde nesten kwam. Weer een bewijs voor "als je iets kan tellen doe het dan, want met schatten zit je er altijd naast" In dit geval goed naast.

Na het kopje koffie in "Ilex" te Ermelo, ging het weer op huis aan via de Knardijk. Het weer werd er ook niet beter op. Vrij veel wind en de kans op